

**ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)**

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 06.05 2024 р. № 1020 /ЗП/99-00-12-04-02-10 На № _____ від _____ 20__ р.

Олександрю

foi+request-127564-46807441@dostup.org.ua

Державна податкова служба України розглянула запит на отримання публічної інформації від 01.05.2024 (вх. ДПС № 932/зп від 01.05.2024) та у межах компетенції повідомляє.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно зі статтею 1 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939) публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена у процесі виконання суб'єктами владних повноважень обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Статтею 20 Закону України від 02 жовтня 1992 року № 2657-XII «Про інформацію» (далі – Закон № 2657) визначено, що за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом.

Згідно зі статтею 6 Закону № 2939 до публічної інформації з обмеженим доступом відноситься конфіденційна, таємна та службова інформація.

Конфіденційна інформація – інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов (стаття 7 Закону № 2939).

Статтею 32 Конституції України встановлено, що не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Крім того, відповідно до пункту 3 частини третьої статті 10 Закону № 2939 розпорядники інформації, які володіють інформацією про особу, зобов'язані вживати заходів щодо унеможливлення несанкціонованого доступу до неї інших осіб.

Статтею 63 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) визначено, що взяттю на облік або реєстрації у контролюючих органах підлягають всі платники податків. Всі фізичні особи – платники податків та зборів реєструються у контролюючих органах шляхом включення відомостей про них до Державного реєстру фізичних

801374 AA

К
Державна податкова служба України
1020/ЗП/99-00-12-04-02-10 Від 06.05.2024

осіб – платників податків (далі – Державний реєстр) у порядку, визначеному Кодексом. Перелік відомостей, які включаються до Державного реєстру, визначено пунктами 70.2 – 70.3 статті 70 Кодексу.

Відомості з Державного реєстру є інформацією з обмеженим доступом, крім відомостей про взяття на облік фізичних осіб – підприємців та осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (підпункт 70.15.2 пункту 70.15 статті 70 Кодексу).

Платник податків має право на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім випадків, коли це прямо передбачено законами (підпункт 17.1.9 пункту 17.1 статті 17 Кодексу).

Також підпунктом 21.1.6 пункту 21.1 статті 21 Кодексу встановлено, що посадові особи контролюючих органів зобов'язані не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи.

Державний реєстр є базою персональних даних, інформація з якого має надаватися з дотриманням вимог Кодексу, Закону України від 01 червня 2010 року № 2297-VI «Про захист персональних даних» (далі – Закон № 2297) та Порядку обробки персональних даних у базі персональних даних – Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.02.2015 № 210, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.03.2015 за № 278/26723.

Порядок реєстрації фізичних осіб у Державному реєстрі, отримання реєстраційного номера облікової картки платника податків, відомостей з Державного реєстру, форма Облікової картки фізичної особи – платника податків за формою № 1 ДР (далі – Облікова картка), що засвідчує реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі, документів, пов'язаних з реєстрацією фізичних осіб у Державному реєстрі, визначені Положенням про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25.10.2017 за № 1306/31174, зі змінами (далі – Положення № 822).

Підставою для взяття на облік фізичних осіб у Державному реєстрі, відповідно до розділу VII Положення № 822, є подання до контролюючого органу особисто або через представника Облікової картки, яка є водночас заявою для обліку в Державному реєстрі.

Згідно зі статтею 11 Закону № 2657 не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини.

Крім того, відповідно до частини другої статті 10 Закону № 2297 використання персональних даних володільцем здійснюється у разі створення ним умов для захисту цих даних. Володільцю забороняється розголошувати відомості стосовно суб'єктів персональних даних, доступ до персональних даних яких надається іншим суб'єктам відносин, пов'язаних з такими даними.

Статтею 13 Закону № 2297 визначено, що накопичення персональних даних передбачає дії щодо поєднання та систематизації відомостей про фізичну особу чи групу фізичних осіб або внесення цих даних до бази персональних даних. Зберігання

персональних даних передбачає дії щодо забезпечення їх цілісності та відповідного режиму доступу до них.

Відповідно до частини другої статті 14 Закону № 2297 поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом, і лише (якщо це необхідно) в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Враховуючи викладене, а також з урахуванням вимог пункту 2 статті 6 Закону № 2939, доступ до конфіденційної інформації, що міститься в Обліковій картці, форму якої затверджено Положенням № 822, підлягає обмеженню, оскільки це відповідає захисту права особи на не розголошення персональних даних. Розголошення зазначеної інформації може призвести до негативних правових наслідків, та шкода від оприлюднення зазначеної інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

З огляду на зазначене вище, на підставі пункту 2 частини першої статті 22 Закону № 2939 повідомляємо про відмову у задоволенні Вашого запиту.

Разом з тим зазначаємо, що статтею 8 Закону № 2297 визначено права суб'єкта персональних даних, одним з яких є право на доступ до своїх персональних даних. Так, відповідно до частини шостої статті 16 Закону № 2297 встановлено, що суб'єкт персональних даних має право на одержання будь-яких відомостей про себе у будь-якого суб'єкта відносин, пов'язаних з персональними даними, за умови надання, зокрема, прізвища, імені та по-батькові, місця проживання (місця перебування) і реквізитів документа, що посвідчує фізичну особу, яка подає запит.

Відповідно до пункту 8 частини першої статті 7 розділу II Закону України від 20 листопада 2012 року № 5492-VI «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» обов'язкові реквізити документів, виданих особі, це: тип, назва документа, серія, номер, дата видачі та уповноважений суб'єкт, що видав документ, строк дії документа.

Також повідомляємо, що згідно з пунктом 4 частини першої статті 10 Закону № 2939 кожна особа має право на ознайомлення за рішенням суду з інформацією про інших осіб, якщо це необхідно для реалізації та захисту прав та законних інтересів.

Звертаємо увагу, що вказані вимоги до оформлення запиту, в першу чергу, спрямовані на захист персональних даних громадян від несанкціонованого доступу інших осіб, які з тих чи інших причин можуть скористатися отриманою інформацією.

Згідно зі статтею 23 Закону № 2939 запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації до керівника розпорядника, вищого органу або суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Директор Департаменту
податкових сервісів

Ліля БУЛКОВСЬКА